

[Hanne Reintoft.]

Inden udvalgsarbejdet går i gang, vil jeg dog appellere meget til, at man vil overveje at gøre udvidelsen af støtten i de kommende år dels betydelig større, dels ikke så tilfældig, som ministeren har nævnt, således at man ved hvert finansår skal tage stilling til, hvor meget der kan blive tilovers. Der må lægges en ganske fast plan for uddannelsesstøttens udvidelse til det ønskede mål, og det mål, de studerende har fremlagt, må skønnes ikke alene rimeligt, men også så gennemførligt, at det må kunne danne grundlag for, at udvalget laver en ganske fast økonomisk plan for uddannelsesstøtten inden for de nærmeste få år. Den må forlanges planlagt ganske nøje i løbet af en kort årrække, hvilket selvfølgelig vil sige, at det må være bevillinger af en ganske anderledes størrelse end dem, undervisningsministeren har nævnt, der skal til. Det må blive noget med, at man i løbet af 3-4-5 år må komme op på, hvad de studerende meget rimeligt har anført.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Må jeg begynde med at takke hr. Knud Bro, hr. Enggaard og hr. Valbak for tilslutning til mit forslag og dernæst gøre nogle bemærkninger om nogle af de kritiske synspunkter, som er fremført.

Hr. Knud Nielsen omtalte indledningsvis den kronik, jeg har skrevet i Politiken i dag, og spurgte, om det var en tilfældighed, at den stod der i dag. Nej, det er ingen tilfældighed. Hensigten med kronikken er bl. a. at bidrage til en drøftelse af, hvad det er for problemer, man skal i gang med ud over de økonomiske, når man vil tale om lige adgang til uddannelse. Hvis det skulle være gået sådan, at hr. Knud Nielsen ikke har bemærket det, må jeg måske erindre om, at udgangspunktet for denne kronik er en udtalelse af formanden for studenterrådet ved Københavns universitet, hr. Klemmensen, fremsat ved nytårstid, hvori hr. Klemmensen netop kritiserede folketinget og folketingets partier for ikke at have opmærksomheden henvendt på andre problemer end de rent økonomiske, når man taler om den lige adgang til uddannelse. Jeg har villet gøre et forsøg på at bidrage til en sådan debat med kronikken i dag. Jeg har også gerne med den villet fremhæve, at

spørgsmålet om lige adgang til uddannelse og spørgsmålet om uddannelsesstøtte ikke bare er et problem om studenter, hvad jeg ellers kunne få indtryk af ved at høre en del af den debat, som har været ført her i dag — måske ikke mindst det, hr. Knud Nielsen fremførte.

Hr. Knud Bro var også inde på dette problem og sagde — og det er jeg ganske enig i — at vi ved for lidt om, hvad der er grunden til den manglende demokratisering, eller sagt på en anden måde: mangel på lige adgang til uddannelse. Der er ført synspunkter frem om geografiske, miljømæssige og kulturelle hindringer; der er mange barrierer. Hr. Knud Bro spurgte, om ikke det var en idé at lade nogle mennesker gå i gang med at prøve at finde til bunds i, hvad det egentlig er for barrierer, der er tale om, og jeg vil da meget gerne under udvalgsdrøftelserne om dette lovforslag være med til at prøve at tænke og drøfte disse ting igennem. Jeg skal ikke på indeværende tidspunkt kunne sige, om det vil være rigtigt at nedsætte et specielt udvalg til at se på det; men at vi ikke ved tilstrækkeligt om disse forhold, kan jeg være enig i, og kan vi bidrage til, at vor viden på dette område bliver større, skal jeg være parat til at medvirke dertil.

Hr. Knud Bro var også ganske kort inde på spørgsmålet om uddannelsens struktur. Jeg er enig i, at hele det problem i og for sig også hører med, men vil foretrække at lade det ligge, idet vi jo vil komme til at debattere det formentlig i næste uge, når universitetsstyrelseslovforslaget kommer til første behandling.

Hr. Knud Bro sagde også, at vi ikke har flottet os unødigt med dette forslag, og det er jeg enig i. Jeg vil gerne i relation til bemærkninger, der er fremsat herom, slå fast, at med dette forslag gennemføres ikke en reform efter von Eyben-udvalgets planer, aldeles ikke. Det er der heller ingen af dem, der har ansvaret for dette forslag, der har sagt. Der gives en rammelov, som gør det muligt efterhånden at udbygge uddannelsesstøtten således, at vi kan nærme os noget af det, vi gerne vil. Jeg og regeringen ved udmærket godt, at de 28 mill. kr., hvormed vi reelt kan forøge uddannelsesstøtten i det kommende finansår, ikke løser disse problemer. Det er der heller aldrig